

„Huszárkodom”

LÁTOGATÁS SOMOGYI GYŐZŐNÉL

- *Miért vonzódsz hosszú idő óta az 1848-49-es szabadságharc témájához?*

- A modern magyar történelemnek kétségtelenül fénypontja ez, s bár nem minden eszméje volt helyes, még kevesebb a megvalósítható, mégis mint nemzeti erőfeszítés, csodálatra méltó. Gyümölcseiből mind a mai napig élünk.

- *Készült könyved is a szabadságharc egyenruháiról. Honnan gyűjtöted hozzá az anyagot?*

- Gyerekkorom óta foglalkozom a történettel és a viselettörténettel, tehát mondhatnám, hogy születésem óta gyűjtöttem hozzá az anyagot. Meglepett, amikor a könyv megírására felkértem Barcy Zoltánt - az azóta már elhunyt kiváló hadtörténészt -, hogy ez a korszak még nincs feldolgozva. Hogy valójában hogy néztek ki a honvédek 1848-ban, mindeddig pontosan nem tudtuk. Tehát alapkutatásokat kellett végezni. Hál' Istennek ennek nagy részét Barcy Zoltán, illetve más hadtörténészek elvégezték, illetve folyamatosan végzik, hiszen 1848 semmilyen szempontból nincs még feltárva és kimerítve. Különböző múzeumokban magánygyűjteményekben található az eredeti tárgyak, ruhák, fegyverek, az egykorú ábrázolások és visszaemlékezések, a szemtanúk följegyzései alapján, megfelelő kritika után lehetett a rajzokat megcsinálni.

- *Hogyan őrzöd 1848 hagyományait az illusztrációkon és könyveiden kívül?*

- Ugye tudod, hogy én huszárkodom, s ez játékos újjáélesztése a katonai hagyományőrzésnek. Ezzel már több, mint tíz éve foglalkozom. Hasonló játékosan őrült barátaimmal egy-egy régi huszárezrednek az egyenruháit megcsináltatjuk, saját lovainkkal huszárcsapatokat alakítunk, és a történelmi eseményeket újra éljük. Felvonulunk, csatákat rekonstruálunk, és eljátsszuk. Úgy érezzük, hogy - amellet, hogy tisztelgünk a múlt emlékének -, az ifjúságnak is fel tudunk villantani valamit arról, milyen is volt a szabadságharcnak ez a része. A katonai események külalakja.

- *Az idén, a 150. évfordulón mire készülsz, lesz-e valami új az évforduló alkalmából?*

- Amit én hozzátehetek ehhez az ünnepléshez, az elsősorban egy könyv lesz, a „Nagy huszár könyv”, amiben nemcsak az 1848-as szabadságharc, hanem a magyar történelem valamennyi huszár alakulatát feldolgozzuk. Szerzőtársam Ságvári György hadtörténész. Itt is meglep az, hogy a huszár, ami pedig olyan nekünk, mint a nemzeti valuta, hiszen nemzeti szimbólumunk is lehetne, mindeddig nincs igazán feldolgozva, sem egyenruhája, sem fegyverzete végig a történelem folyamán, ezért ez most eddigi tudásunk szerinti kimerítő kézikönyv lesz. Az érdeklődő olvasó mindent megtalál a magyar huszárról.

- *Várhatóan mikor jelenik meg?*

- A könyvnapra. Júniusban. Részt veszek a budapesti központi ünnepeken is, mint huszár. Ott egy nemzetközi katonai hagyományőrző találkozó lesz. Európa hasonló dolgokkal foglalkozó „örülkjei” fognak összegyűlni, mind régi egyenruhában, régi zászlók alatt, részben lovon, részben gyalog. Ily módon Európa visszatekintve tiszteleg a magyar szabadság hősei előtt. Egyszersmind fátylat borítunk a múltra, a régi ellenségeskedéseket barátságosá változtatjuk. Körülbelül ez a mottója és célja ennek a találkozóknak.

- *Terjed a huszár-mozgalom, növekszik a csapatok száma?*

- Magyarországon mindenképpen terjed, hiszen itt csak a rendszerváltozás óta szabad egyesületeket és hagyományőrző csapatokat létrehozni. Ez új, terjedőben van. Európa más részein már régi dolog, vannak szervezeteik, mikbe mi is betagozódunk. Megvannak a hagyományos ünnepnapok, formaságok. Bár mi nem tudunk a nemzetközi párhuzamokról, úgy érezzük, itt európai hagyományt „találtunk el”, és ehhez hozzáteesszük, amit mi, magyarok tudunk nyújtani; elsősorban a lovat és a huszárt.

(Lejegyezte: Tar Ferenc)

SOMOGYI GYŐZŐ '48-AS RAJZAIRÓL